

РЕШЕНИЕ

№ 2202

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 06.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **8689** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл.216, ал.6 ЗУТ.

Образувано е по жалба на В. С. П. и Р. П. П. от Г.С., ж.к.”Люлин – 10 м.р.”, бл. № 134, ап.№ 27, против Заповед № ДК-10-70 от 28.05.2009 г. на Н. на С. Р., с която е отхвърлена като процесуално недопустима жалбата на В. П., Р. П. и К. М. срещу Разрешение за строеж № 90/30.04.2009 г. на главния архитект на С..

В жалбата се твърди, че жалбоподателите всъщност са придобили по давност собствеността на помещение-магазин с площ от 33 кв.м.,находящ се в Г.С., ул.”Три уши” № 35, заедно със съответните ид.ч. от правото на строеж, и този факт не е имал предвид административният орган при издаването на оспорената заповед. В съдебно заседание първият жалбоподател уточнява, че претендираните от него отменителни основания са противоречие с материалния закон и с целите на закона

Ответникът по жалбата – Началник Р.-С.-Ю. Р., не се явява и не изпраща представител.

С. редовно уведомена не е изпратила представител.

Заинтересованата страна - „К. Астулидис” О. не се явява и не се представлява.

По делото е постъпило писмено становище от адв.Д, с което се оспорва жалбата като неоснователна и се претендира присъждането на разноски. Не е представен обаче акт за упълномощаване, нито управител на дружеството се явява да потвърди действията на адв.Д, поради което писменото становище не следва да се приема и обсъжда.

Заинтересованата страна К. А. М. не заявява становище .

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.04.2009 г. Главният архитект на Г.С. е издал Разрешение за строеж № 90 на „К. Астулидис” О. за изграждането на „Многофункционална сграда с офиси, жилища, търговски обекти, подземен гараж, помещение за трафопост и ел.подстанция” в УПИ I, в кв.242, м.”Зона Б5-3” по плана Г.С.. Това разрешение за строеж е обжалвано от жалбоподателите и заинтересованата страна К. М. пред Н. на С. Р., който на 28.05.2009 г. издава оспорената заповед. От представените по делото договор за продажба от 28.12.2006 г., договор за замяна от 26.09.2007 г. и договор за продажба от 11.12.2008 г. се установява, че собственици на УПИ I, в кв.242 са С. община и „К. Астулидис” О.. В този поземлен имот попада и претендирания от жалбоподателите магазин от 33 кв.м., за който твърдят че са собственици. Въпросният магазин е бил придобит от държавата на основание ПМС № 60 с договор за покупко-продажба от 05.04.1978 г., за което е бил съставен Акт за държавна собственост № 8254/24.04.1978 г. Със Заповед № РД-40-909/05.08.1985 г. на Председателя на СНС по отчуждителна преписка № ДИ-2921/1985 г. целият имот, в който се е намирала и сградата с въпросния магазин, е отчужден по реда на чл.95 ЗТСУ. По делото не са представени доказателства за отмяната на отчуждаването. На 26.10.2001 г. за този имот е съставен Акт за частна общинска собственост № 740. С решение № 47, по протокол № 35 от 18.03.2002 г. магазинът е включен в капитала на „С имоти” ЕАД. С договор № 114-04 от 11.01.2006 г. магазинът е продаден на К. А. М.. По делото са представени и приети като доказателства писмо вх.№ ИД-01-478/11.04.2002 г. на СО-Р. „Възраждане” и изх.№ ПО-2236/01.11.2004 г. на С. общинска агенция по приватизация, от които е видно, че жалбоподателите са се самонастанили в помещението-магазин от 33 кв.м. и през ноември 2001 г. е започнала процедура по изваждането им.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд С. – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 215, ал.4 ЗУТ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.216, ал.3 ЗУТ жалбите се подават от заинтересуваните лица чрез органа, издал акта, по реда на АПК. По отношение на издадените разрешения за

строеж кръгът на заинтересуваните лица е определен в чл.149, ал.2 ЗУТ.В случаите на нов строеж, какъвто е настоящия, това са: възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл.22, ал.1 ЗУТ - възложителят и собственикът на земята. От представените по делото документи не се установява жалбоподателите да попадат в някоя от категорията заинтересувани лица, определени от закона и имащи право на жалба против издаденото разрешение за строеж, поради което законосъобразно административният орган е приел, че жалбата е недопустима. По делото са представени доказателства, че жалбоподателите са били собственици на два апартамента в сградата, но същите са били отчуждени по реда на чл.95 ЗТСУ и са станали държавна, а впоследствие общинска собственост. Няма данни този стабилен административен акт да е отменен, поради което жалбоподателите неоснователно се позовават на тези стари нотариални актове. По отношение на претенцията им за придобиването право на собственост върху завзетото от тях помещение на друго първично правно основание следва това твърдяното право да бъде установено по съответния ред. В настоящето производство съдът не може да се произнася по този въпрос – предмет на преценка е законосъобразността на оспорената заповед, която се прави само на базата на събраните по делото доказателства, мотивирали административния орган да издаде оспорения акт.

С оглед гореизложеното съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна, издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в законоустановената форма и без да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, Второ отделение, 26 състав

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на В. С. П. и Р. П. П. от Г.С., ж.к. ”Люлин – 10 м.р.”, бл. № 134, ап. № 27, против Заповед № ДК-10-70 от 28.05.2009 г. на Н. на С. Р..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: